

РЕШЕНИЕ

№ 6454

гр. София, 03.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 11.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **11583** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на М. В. Т. от [населено място], ЕГН [ЕГН], действащ чрез адв. В. Ч., срещу Решение № 1040-21-1086/22.10.2021г. на Директора на ТП на НОИ - С. град, с което е потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-00987753/07.09.2021 г., издадено от длъжностно лице по чл.114, ал.3 КСО при ТП на НОИ-С. град, за възстановяване на неоснователно получено парично обезщетение за временна неработоспособност в размер общо на 435,14 лв.

В жалбата се твърди, че процесното решение е незаконосъобразно и неправилно поради противоречие с материалноправните разпоредби, съществени нарушения на процесуалните правила и в несъответствие с целта на закона. Поддържа се, че от представените доказателства безспорно се установява наличието на сключен трудов договор, който е регистриран в НАП, както и че са подавани необходимите декларации по Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г., че е престиран труд, като осигурителят „КЮЗЕ ФАКТОРИ“ ЕООД редовно е предоставял данни до НАП и НОИ за отработените часове за всеки месец и е превел здравноосигурителните вноски. Оспорва се извода на административния орган за липса на търговска дейност, осъществявана от дружеството- работодател, както и че М. Т. не е извършвал трудова дейност по трудовото правоотношение. Иска се отмяна на процесното решение и на потвърденото с него разпореждане. Подробни доводи се излагат в писмени бележки.

Претендира се присъждане на разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят е представляван от адв. Ч., който поддържа жалбата и моли за отмяна на решението на директора на ТП на НОИ С. – град. Представя списък на разноските.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ – С. град, чрез юрк. Б., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата и доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи следното:

През 2019 г. - 2020 г. от "КЮЗЕ ФАКТОРИ" ЕООД са представени в ТП на НОИ - С. [населено място] приложение № 9 към чл. 8, ал. 1 от Наредба за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване (НИОПДОО) с данни относно правото на парично обезщетение на М. В. Т. по болнични листове с № Е2 (изд. за периода от 18.11.2019 г. до 22.11.2019 г. вкл. и № Е20196815375 13.01.2020 г. до 22.01.2020 г. вкл. В Регистъра на осигурените лица от името на "КЮЗЕ ФАКТОРИ" са подадени данни по чл. 5. ал. 4 от КСО с отразени дни в болнични за посочените периоди като осигурено лице. Въз основа на тези данни, на М. В. Т. е изплатено обезщетение за общо 7 работни дни в размер на 435,14 лв.

Със заповед № ЗР-5-21-00885867/25.02.2021 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО е възложено извършване на проверка по разходите на ДОО на "КЮЗЕ ФАКТОРИ" ЕООД. Установените факти и обстоятелства при извършената проверка от контролните органи на ТП на НОИ - С. град на „КЮЗЕ ФАКТОРИ" ЕООД са обективирани в Констативен протокол № КВ-5-21-00940366/21.06.2021 г.

„КЮЗЕ ФАКТОРИ“ ЕООД е вписано на 05.04.2018 г. в ТР с едноличен собственик на капитала и управляващ А. А. Т. и седалище и адрес: С.. [улица]“ № 46. От 09.06.2020 г. за едноличен собственик и управител на дружеството е вписан Й. Н. Коматински, който е починал на 17.06.2020г. Установено, е че от страна на "КЮЗЕ ФАКТОРИ"4 ЕООД в Регистъра на трудовите договори са подадени уведомления за сключване/прекратяване на трудови договори с 5 лица - за периода април 2019 г. - юни 2020 г. вкл., в т. ч. за М. В. Т., за който е наличен запис за подадено уведомление по чл.62. ал. 5 от КТ за сключен трудов договор на 30.07.2019г. на длъжност „мениджър проекти“ с основно трудово възнаграждение 1 666.80 лв. и за прекратяването му от 24.03.2020 г. За посочения период в Р. са подадени данни по чл. 5. ал. 4. г. 1 от КСО за осигурителен стаж и осигурителен доход за жалбоподателя.

При извършена справка в „Регистър приход“ в информационната система на НОИ е установено, че за периода от април 2019 г. до юни 2020 г. вкл. има данни за частично внесени дължими осигурителни вноски по фондовете на ДОО с оглед подадените данни по чл.5. ал.4 от КСО.

Въз основа на издадената заповед за извършване на проверка, на вписания в ТР адрес на управление на дружеството са изпратени с препоръчана пощенска пратка задължителни предписания № ЗД-1-21-00887716/02.03.2021 г. за представяне на документи, но пратката е върната обратно в цялост с отбелязване "преместен на друг адрес". Извършено е и посещение от контролния орган на ТП на НОИ - С. град, но не е осъществен контакт с управител, упълномощено лице или служител на дружеството. С писма изх.№1043-21 21-178#7/07.06.2021 г. е уведомена ТД на НАП - С. за предприемане на действия по реда на ДОПК, като е изискана релевантна за проверката информация относно дружеството. В отговор, с писмо вх. №

1043-21-178#6/17.03.2021 С. – град, офис "Център" е предоставена информация и заверени копия на документи. Съгласно данните, съдържащи се в ИС на НАП, за „КЮЗЕ ФАКТОРИ“ има подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО само за 2018 г. с декларирани приходи и разходи. За финансовите 2019 г. и 2020 г. не са подавани ГДД по чл. 92 от ЗКПО, нито Годишни финансови отчети. Няма данни за регистрирани фискални устройства и търговски обекти, в дневниците за продажба няма декларирани фактури. Прието е, че неподаването на ГДД по чл. 92 от ЗКПО за предходната календарна година сочи, че дружеството не е извършвало дейност по смисъла на Закона за счетоводството (ЗСч).

С писмо вх. №1043-21-178#8/18.06.2021 г. от ТД на НАП, офис "Център" са предоставени 2 бр. протоколи от извършени проверки на "КЮЗЕ ФАКТОРИ" ЕООД от страна на контролните органи на НАП. В Протокол № П-22221020196691-073-001/11.12.2020 г. са отразени констатациите по повод извършена проверка, във връзка с подадено уведомление по чл.77. ал.1 от ДОПК от Ю. К. (бивша съпруга на поч. управител Й. Коматински и законен представител на непълнолетното им дете Г. Коматински) за прекратяване на ЮЛ - "КЮЗЕ ФАКТОРИ" ЕООД. От протокола се установява, че в хода на проверката е изготвено искане №11-22221020196691-040-001/20.11.2020 г. за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице. Същото е връчено на декларирания ел. адрес от дружеството на 24.11.2020 г. От страна на дружеството, обслужвало счетоводно "КЮЗЕ ФАКТОРИ" ЕООД, не са представени изисканите документи, поради което проверката е извършена на база наличните данни в информационните масиви на НАП и в данъчно-осигурителното досие на проверяваното дружество. Констатирано е, че за 2018 г. е подадена ГДД с вх. № 2210И0606214/25.03.2019 г. с отчетени приходи и разходи и внесен в приход на бюджета корпоративен данък. За финансовата 2019 г. "КЮЗЕ ФАКТОРИ" ЕООД не е подавало ГДД и ГФО, тъй като е подадена декларация по чл. 38, ал. 9, т. 2 от Закона за счетоводството в ГР, че през 2019 г. дружеството не е осъществявало дейност.

От страна на контролните органи на ТП на НОИ - С. град са изпратени до М. В. Т. задължителни предписания за явяване и представяне на трудовоправни документи за изясняване на факти и обстоятелства, свързани с трудовата му заетост в дружеството. При явяването си на 26.03.2021 г. М. Т. е декларирал, че е полагал труд на длъжност "мениджър проекти" по трудов договор от 01.08.2019 г., като естество на извършвана работа е посочил "координиране на доставки и плащания" с работно място: [населено място]. [улица]. Като лице, представляващо работодателя, е посочен А. А. Т.. Декларира трудово възнаграждение в размер на 1660.80 лв.. а за м. април 2020 г. - 1384.82 лв., получавано на ръка, без да се разписва във ведомости. За лице, с което е полаган труд при работодателя, е посочена Е. П.. Не е представен трудов договор с „КЮЗЕ ФАКТОРИ“ ЕООД, нито длъжностна характеристика с твърдение, че такава не му е връчена. От лицето са представени копия на фишове и заверена трудова книжка от "КЮЗЕ ФАКТОРИ" ЕООД.

Контролните органи на ТП на НОИ - С. град са осъществили контакт със счетоводна къща "ВИГЕРА 2000" ЕООД, от страна на която е заявено, че отдавна са обслужвали дружеството и не разполагат с документи.

При анализ на събраната в хода на проверката информация и документация, контролният орган е приел, че не се установяват данни за извършвана дейност от „КЮЗЕ ФАКТОРИ“ ЕООД за периода 2019 г. - 2020 г., респ. за получени приходи,

които да обуславят изплащане на възнаграждения на лицата, за които са подавани данни в регистъра на осигурените лица. С оглед подадената в ТР декларация за неосъществявана дейност от дружеството през 2019 г., липсата на надлежни писмени доказателства за реално сключени трудови договори, за извършвана дейност от дружеството и получени приходи от дейността, за реално изплатени възнаграждения в декларираните размери, както и обстоятелството, че информацията в Р. и Р. е подавана с КЕП по електронен път, контролният орган е приел, че не са налице доказателства за възникване на осигурително правоотношение между дружеството и лицата, за които са подадени уведомления за сключени трудови договори и данни по чл.5, ал.4 от КСО. В тази връзка е направен извод, че тези лица не са имали качеството на осигурени лица по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на КСО.

С оглед резултатите от извършената проверка на "КЮЗЕ ФАКТОРИ" ЕООД, обективирани в Констативен протокол № KB-5-21-00940366/21.06.2021 г., и липсата на доказателства за извършвана стопанска дейност от дружеството, респ. трудова дейност от лицата, за които са подадени данни по чл. 5. ал. 4. т. 1 от КСО, контролните органи са приели, че за назначените лица не е възникнало осигурително правоотношение.

В тази връзка, на основание чл.108, ал.1, т.3 от КСО на „КЮЗЕ ФАКТОРИ“ ЕООД са дадени Задължителни предписания № ЗД-1-21- 00941688 от 21.06.2021 г. за заличаване на неоснователно подадените в Р. данни за осигурителен стаж и осигурителен доход, в т.ч. и за М. В. Т. за периода от 30.07.2019г. до 24.03.2020 г. След влизане в сила на 16.07.2021 г. на издадените задължителни предписания и поради неизпълнението им в указания срок са предприети действия по реда на чл. 4. ал. 10. т. 4 от Наредба Н-13 от 17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица. за служебно заличаване на неоснователно подадените данни, което е извършено на 10.08.2021 г.

С процесното Разпореждане № РВ-3-21-00987753/07.09.2021 г., на основание чл. 114, ал.2, т. 2 и ал. 3 от КСО, е разпоредено М. Т. да възстанови добросъвестно полученото парично обезщетение за временна неработоспособност за времето от 18.11.2019 г. до 22.11.2019 г. и от 13.01.2020 г. до 22.01.2020 г. в размер на 435,14 лв. - главница.

Разпореждането е обжалвано пред директора на ТП на НОИ С.-град с жалба вх. № 1012-21-1483/01.10.2021 г., въз основа на която е постановено процесното решение, с което жалбата е отхвърлена, а разпореждането – потвърдено.

При тази фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима - подадена е в срок, от лице с правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на съдебен контрол акт.

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „д“ КСО разпорежданията за възстановяване на неоснователно получени плащания по държавното обществено осигуряване по чл. 98, ал. 2 и чл. 114, ал. 3 и 4 КСО се обжалват пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ. Съгласно чл. 117, ал. 3 КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. С оглед цитираната разпоредба оспореното решение е издадено от компетентен орган, при спазване на изискуемата от закона форма и административнопроизводствените правила, като са изложени ясни мотиви за отхвърлянето на жалбата.

Според чл. 114, ал. 2, т. 2 КСО добросъвестно получените суми за осигурителни

плащания не подлежат на възстановяване от осигурените лица с изключение на случаите, когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане, като възстановяването на сумите е без лихва до изтичането на срока за доброволно плащане.

Между страните не е спорно, че жалбоподателят е получил парично обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване за периода от 18.11.2019 г. до 22.01.2021 г. в размер на 435,14 лв.

Както правилно се сочи от жалбоподателя, независимо дали се касае за недобросъвестно или за добросъвестно получени суми за осигурителни плащания, задължение за възстановяването им би възникнало само в случай, че същите са платени при липса на възникнало право за съответното осигурително плащане или при наличието на материалноправна пречка за получаване на плащането. Доколкото в случая се касае за изплащане на обезщетение за временна неработоспособност, спорният въпрос е дали за жалбоподателя е възникнало правото на парично обезщетение. Съгласно чл. 40, ал. 1 от КСО осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск. Видно от цитираната разпоредба, предпоставка за възникване право на парично обезщетение е качеството „осигурено лице“. Легална дефиниция на за осигурено лице е дадена в §1, т. 3 от ДР на КСО – „физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски“. Според разпоредбата на чл. 10, ал. 1 КСО осигуряването възниква в деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

Органът по осигуряването е мотивирал акта си с извода, че жалбоподателят не е бил осигурено лице, тъй като не е извършвал трудова дейност, а осигурителят не е осъществявал икономическа дейност. Този извод на органите по осигуряването се опровергава от събраните по делото доказателства.

На първо място, видно от приложената по делото трудова книжка, жалбоподателят е бил нает по трудов договор като мениджър проекти, първоначално в „КЮЗЕ“ ЕООД, а впоследствие - от 01.08.2019г. от „КЮЗЕ ФАКТОРИ“ ЕООД. От приложеното по делото писмо на ТД на НАП – С. с изх. № 10-00-1846/29.03.2022г. се установява, че М. В. Т. е бил включен в подадените данни с декларация образец №1 и №6 от „КЮЗЕ ФАКТОРИ“ ЕООД и е осигурен за всички осигурителни рискове, като за него са внесени осигурителни вноски за периодите от м.07.2019г. до м.12. 2019г. За изпълняваната от него трудова дейност той е получавал трудово възнаграждение, като видно от приложеното по делото банково удостоверение, от страна на първия работодател - „КЮЗЕ“ ЕООД то е изплащано по банков път. Според твърденията на жалбоподателя, тъй като възнаграждението от „КЮЗЕ ФАКТОРИ“ ЕООД е изплащано в брой, това е налагало част от сумите лицето лично да внася по банковата си сметка. Обстоятелството, че осигурителят „КЮЗЕ ФАКТОРИ“ ЕООД е изплащал трудовото възнаграждение на М. Т. в брой косвено се потвърждава от данните за изготвени ведомости и документите, предоставени от „ВИТЕРА 2000“ ООД, извършвало счетоводното обслужване на „КЮЗЕ ФАКТОРИ“ ЕООД, както и от

посоченото банково удостоверение.

На второ място, по делото са събрани доказателства за това, че в процесните периоди дружеството – осигурител все пак е осъществявало някаква, макар и ограничена дейност. Това се потвърждава както от приложенияте към жалбата фактури, издадени на дружеството, в това число за плащан наем на офис на „ИБЕКО“ ООД, така и от представената търговска кореспонденция, водена от името на „КЮЗЕ ФАКТОРИ“ ЕООД, а така също от документите и извадките от регистри, предоставени от „ВИТЕРА 2000“ ООД. Според обяснението на управителя на ВИТЕРА 2000 ООД, последното е извършвало счетоводното обслужване на „КЮЗЕ ФАКТОРИ“ ЕООД от м.06.2018г. до м. 06.2020г., за което са издавани фактури, конкретно поисани в приложенияте справки. Видно от приложения приемо-предавателен протокол, на 08.06.2020г. всички документи на „КЮЗЕ ФАКТОРИ“ ЕООД за 2018г., 2019г. и 2020г. /справки – декларации по ЗДДС, дневници за покупки и продажби, фактури, декларации обр. 1 и 6, договор за наем, договор за заем ГДД чл.92 ЗКПО, ГДД чл. 50 ЗДДФЛ, трудови договори, ведомости за заплати, печат/ са предадени на А. А. Т..

На следващо място, в хода на съдебното следствие като свидетел е разпитана Е. М. И., която сочи, че са били колеги с М. Т. от „КЮЗЕ“ ЕООД, а впоследствие в „КЮЗЕ ФАКТОРИ“ ЕООД, където същият е продължил да работи. Свидетелства, че търговската дейност е била осъществявана от Т. и Коматински. Посочва, че е била информирана от г-н Коматински, че от лятото на 2019 г. вече ще работи в „КЮЗЕ ФАКТОРИ“ ЕООД, но не ѝ е била обяснена причината, поради която се сменят фирмите, като ѝ е било казано, че ще има по-висока позиция и по-голямо възнаграждение. Според показанията на свидетелката, жалбоподателят М. ѝ е разказвал, че в „КЮЗЕ ФАКТОРИ“ ЕООД се прави проучване на нов ветеринарен продукт. Самата тя не е подписвала договор с „КЮЗЕ ФАКТОРИ“ ЕООД и не е полагала ефективно труд за тази фирма, тъй като е излязла в отпуск по майчинство. След това Коматински е починал и тя е започнала работа в друга фирма. Съдът дава вяра на показанията на свидетелката, тъй като същите са логични, правдоподобни и непротиворечиви . Въз основа на тях, както и на събраните по делото писмени доказателства, се оборват констатациите и изводите на органите по осигуряването, че дружеството не е осъществявало дейност и че жалбоподателят не е полагал труд за „КЮЗЕ ФАКТОРИ“ ЕООД. След като за жалбоподателя са внесени дължимите осигурителни вноски, макар и за част от разглежданите периоди, и са налице са достатъчно доказателства, че е осъществявал трудова дейност по възникналото трудово правоотношение, той е бил осигурено лице по смисъла и буквата на закона, пораид което в противоречие с материалноправните разпоредби и при несъответствие с целта на закона би било на това лице да бъдат отречени осигурителните права.

С оглед изложеното дотук съдът намира обжалваното решение за незаконосъобразно и като такова подлежащо на отмяна. Жалбата е основателна, като с оглед изхода на спора основателна е и претенцията на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото в размер на 300 лв. за адвокатско възнаграждение

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на М. В. Т. Решение № 1040-21-1086/22.10.2021г. на Директора на ТП на НОИ - С. град, с което е потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-00987753/07.09.2021 г., издадено от ръководителя на осигуряването за безработица в ТП на НОИ-С. град.

ОСЪЖДА Националния осигурителен институт да заплати по сметка на М. В. Т. сума в размер на 300 лв. разноски по делото.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: